

Załącznik nr 3:

**Zasady bezpiecznego kontaktu pracowników z dzieckiem-pacjentem
w Szpitalu Bielańskim im. ks. Jerzego Popiełuszki Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej
skierowane do personelu niemedycznego**

We wszystkich działaniach podejmowanych wobec dziecka-pacjenta kierujemy się dobrem dziecka i jego najlepszym interesem. Dziecko-pacjent jest zawsze podmiotem naszych poczynań. W każdej interakcji z dzieckiem bierzemy pod uwagę jego wiek, sytuację medyczną, możliwości poznawcze i indywidualne potrzeby. Niniejsze zasady zostały spisane w celu określenia ram profesjonalnych relacji z dzieckiem-pacjentem i wskazania dobrych praktyk, a także zachowań, które nigdy nie powinny mieć miejsca.

Mały pacjent ma prawo, aby rodzice/opiekunowie towarzyszyli mu podczas leczenia i korzystania ze świadczeń medycznych zawsze, gdy tego potrzebuje. W kontakcie z dzieckiem-pacjentem i jego rodzicami lub opiekunami zachowuj:

- życzliwość, empatię i szacunek,
- wrażliwość kulturową,
- postawę nieoceniającą.

ZAWSZE

1. Przedstaw się i powiedz, kim jesteś.
2. Zwracaj się do dziecka po imieniu w formie preferowanej przez dziecko, respektując jego tożsamość i ekspresję.
3. Komunikuj się z dziećmi w sposób życzliwy i cierpliwy, okazuj empatię i dobrą wolę w rozmowie.
4. Zachowuj uczciwość i dobre intencje.
5. Szanuj trudne emocje dziecka związane z pobytem w podmiocie leczniczym, jego prawo do zmiany nastroju oraz potrzebę oswojenia się z nową sytuacją i miejscem.
6. Słuchaj uważnie dziecka i udzielaj mu odpowiedzi adekwatnych do jego wieku i danej sytuacji. Komunikując się z dzieckiem, staraj się, by Twoja twarz była na poziomie twarzy dziecka.
7. Przestrzegaj równego traktowania dzieci bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepełnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd.
8. Działaj w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych podmiotu leczniczego oraz swoich kompetencji.

OCHRONA DZIECI PRZED KRZYWDZENIEM

1. Jeśli widzisz lub podejrzewasz, że dziecku dzieje się krzywda, reaguj.
2. W sytuacji gdy rodzic/opiekun lub inna osoba z personelu straszy dziecko, udziela mu nieprawdziwych informacji, bagatelizuje potrzeby i odczucia dziecka, zareaguj i przypomnij o zasadach komunikacji z dzieckiem.
3. Zwróć uwagę na to, aby na terenie szpitala przebywały wyłącznie osoby uprawnione.

UJAWNIE NIE KRZYWDZENIA

1. W sytuacji ujawnienia przez dziecko krzywdzenia należy stworzyć mu możliwość wypowiedzenia się, przedstawienia swojego zdania/opinii, pamiętając, że może to być dla dziecka pierwsza i jedyna rozmowa (dziecko może już nie podjąć więcej prób poszukiwania wsparcia). Szczególnie ważne jest, by:
 - wyrazić swoją troskę poprzez deklarację, że się dziecku wierzy;
 - zapewnić dziecku, że dobrze uczyniło podejmując rozmowę o doznanej krzywdzie;
 - wyjaśnić dziecku, że nie jest winne zaistniałej sytuacji;

- jednoznacznie negatywnie ocenić każdą formę przemocy, dając wyraźny sygnał, że jest ona niedopuszczalna i należy jej zapobiegać/powstrzymać;
- odpowiednio poinformować dziecko, kto i jak zajmie się sprawą, w tym udzielić mu informacji, że podjęte zostaną działania zapewniające mu bezpieczeństwo.

NIGDY

1. Nie zakładaj, że dziecko i jego rodzice/opiekunowie wiedzą, jak działa szpital lub poradnia i jakie zasady w nich obowiązują.
2. Nie naruszaj prawa dziecka do intymności i prywatności.
3. Nie nawiązuj z dzieckiem relacji o charakterze seksualnym ani romantycznym.
4. Nie proponuj dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych, substancji psychoaktywnych, jak również nie używaj ich w obecności dzieci w czasie wykonywania obowiązków służbowych lub pobytu na terenie podmiotu leczniczego.
5. Nie przyjmuj pieniędzy, prezentów od dziecka i jego opiekuna ani nie wchodź w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.
6. Nie składaj dziecku propozycji, nie czyń komentarzy niewłaściwych dla relacji pracownik-dziecko, nie dotykaj dziecka w sposób, który może być uznany lub jest nieprzyzwoity albo niestosowny.
7. Nie stosuj przemocy wobec fizycznej dziecka.
8. Nie krzycz, nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie lekceważ i nie obrażaj dziecka-pacjenta ani jego rodziców/opiekunów.
9. Nie wyręczaj lub nie nadzoruj bezpośrednio dziecka m.in. podczas realizacji czynności samoobsługowych i higienicznych ponad niezbędny poziom wynikający z potrzeb dziecka lub dbałości o jego bezpieczeństwo.
10. Nie ujawniaj osobom nieuprawnionym, w tym innym dzieciom, informacji dotyczących dziecka, takich jak dane osobowe dziecka, wizerunek dziecka, informacje o sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej dziecka.
11. Nie zapraszaj dziecka do swojego miejsca zamieszkania, nie spotykaj się z nim poza godzinami pracy, nie utrzymuj kontaktów poprzez prywatne kanały komunikacji (prywatny telefon, e-mail, komunikatory, profile w mediach społecznościowych).
12. Nie angażuj lub nie zachęcaj dziecka do jakiegokolwiek działalności niezgodnej z prawem lub stwarzającej zagrożenie dla dziecka.
13. Nie lekceważ lub powierzchownie, nieuważnie nie traktuj zgłaszanej przez dziecko potrzeby wsparcia i pomocy.
14. Nie utrzymuj biernej postawy w zakresie troski o rozwój i zabezpieczenie dziecka w sytuacji zagrożenia jego dobrostanu.